

TELVE

Kültür – Sanat - Edebiyat

Songül ÖZTÜRK **DİLİMİZ KİMLİĞİMİZDİR**

Türklerin, Türkiye'nin dili hiç kuşkusuz 'Türkçe'dir demek isterdim. Fakat son zamanlarda görüyorum ki güzel Türkçemiz günden güne eriyor. Bu vahim durum beni -şüphesiz- çok üzüyor.

Dilin toplumsal yaşamda çok önemli bir yeri ve işlevi vardır. Dilimizin toplumdaki bu işlevini tam olarak yerine getirebilmesi için doğru kullanılması gerekmektedir. Bunun için de bu ülkenin insanların, konuşmalarında ya da yazılarında anlatımlarının kopuk olmamasına özen göstermeleri gerekir.

Fakat ne yazık ki günümüz insanının gözleri kör olmuştur. Artık hayatımızın her anında elimizin altında olan teknoloji ve sosyal medyanın da etkisiyle yabancı kelimeler ve deyişler dilimizi, Türkçeyi, istila ederken, bunun farkına dahi varamıyor oluşumuz, bundandır.

"Kelimelerin gücünü anlamadan insanların gücünü anlayamazsınız." diyor Konfüçyus. Bizim bu durumdayken dilimizin, Türkçemizin, önemini idrak edememişken, damarlarımızda akan asil kanın gücünü, Türklerin gücünü idrak etmemiz imkânsızdır.

Dili olmayan bir devlet artık özgür olmaktan çıkmıştır. Bir ülkeyi ele geçirmek isteyen kim olursa olsun bu sebepten dolayı önce o ülkenin dilini yok edecektir. İşte bu yüzden artarak dilimize giren yabancı kelimeler, Türkçemizi, Türkiye'mizi günden güne güçten düşürmektedir. Bu yabancı kelime ve deyişlere dilimizde yer veriyor oluşumuz ve Türkçeyi doğru kullanmıyor oluşumuz, dilimizi yani Türkiye'yi yok etmeye çalışanların ateşine odun atmaktan başka hiçbir şey değildir.

Unutmamız gerek bir şey daha vardır -ki bu en mühim olanıdır- kimliklerimiz, bizlerin geçmişi, bu günü ve geleceğidir. Kimliği olmayanların bir geçmişi, bugünü ya da bir geleceği yoktur. Türkçede, Türkiye'nin kimliğidir. Türkçenin gücü Türkiye'nin yani bizlerin gücüdür.

Sanırım bu konudaki tek dileğim, damarlarımızda akan asil kanın gücünü idrak edebilmek adına, dilimizi yani kimliğimizi canımız pahasına koruyabilmemizdir.

Dilimiz kimliğimizdir. Kimliğimiz yaşadıkça biz yaşayacağız. Biz yaşadıkça da Türkiye yaşayacaktır.

Sefa ER **ARKADAŞLIK**

Arkadaşlar, aileden sonra gelen en önemli ikinci ailedir. Arkadaş, zor anında, iyi anında, başın dertte olduğunda her zaman yanında olan kişidir.

Arkadaşlık, onu her haliyle kabul etmektir. Ayıbını örtmek, hayatın her yerinde ona varlığını hissettirmektir. Ailemizden sonra güven duygusunu içimize aşıl原因an ikinci ve en iyi etmendir. Maddi ya da manevi her konuda arkadaşımızın yanında olmalıyız. belki de hayatın bize verdiği en büyük şans her anında yanında olan ve her ne olursa olsun seni bırakmayan bir arkadaştır. Yol gösterenimiz hayat pusulamız olan bir arkadaş...

Böyle bir arkadaş bulmuşsak zaman geçip yollarımız ayrılrsa bile asla ondan kopmamalıyız. Gerçek bir arkadaşlık küçük bir fidan gibidir, zamanla büyür ve içimizde bir güven duygusu, mutluluk oluşur. Arkadaşımızı iyi seçmeli ve seçtiğimiz arkadaşlarımızın kıymetini bilmeliyiz. Hatalarıyla, kusurlarıyla sevmeliyiz onu; sonu ne olursa olsun. Aramızdaki bağı koparmamalıyız.

Fatma Nur ŞİMŞEK

Alper TIGRAK **YA RESULALLAH**

Kızgın topraklar, kum yığılı çöller
Gerçeği söyleyemezdi diller
Duada yüce Mevla'ya kalkan eller
Diyordu neredesin ya Resulallah

Ne hak vardı ne de adalet
Ortalığı kaplamıştı cehalet
Kalbimde varsa biraz acıma, şefkat
Diyordu neredesin ya Resulallah

Başa taç edilirken putlar
Huzurdan barıştan yoksuldu yurtlar
Tomurcuk veriyordu umutlar
Diyordu neredesin ya Resulallah

Ne helal bilinirdi ne de haram
İnsanlara her zaman bayram
Ona herkes olacaktı hayran
Diyordu neredesin ya Resullallah

Allah' tan korkan vicdanlar
Diyordu neredesin ya Resullallah
Zamanı geldi aydınlandı dünya
Gerçekleşti beklenen rüya
Doğdu nur yüzlü Muhammed Mustafa
Hoş geldin ya Resulallah

Yanıyor içimde bir yer
Sessizce kıvılcımlar çıkıyor
Parçalanıyor bedenim
Elimde olmayan bir kordan

Hissediyorum acıyı
Çekiyorum içimin taa derinlerine
Karıyorum gözlerimi geçsin diye
Kan revan oluyor her yer

Benden önce yok olmuş dünya
Kızılılara bürünmüş insanlar
Bense karanlığa çekilmiş
Ateşten bir külüm...

Ahmet BOSTAN

BİR CUMA GECESİ

“Ben Türk’üm Türk esir olmaz.” diyerek yeri göğü inleyen milleti bir cuma gecesi esir almaya çalıştılar. Tarih 15 Temmuz 2016. Güne merhaba deyip, gecesine vatani uğruna destanlar yazacak, bayrak, bağımsızlık uğruna bir saniye düşünmeden canını ortaya koyacak, ekmek kapısını ateşe verecek bir milleti tankla, tüfekte korkutacaklarını sandılar. “Kim bu cennet vatan uğruna olmaz ki feda.” diyen Akifleri, “Ya istiklal, ya ölüm.” diyen Mustafa Kemalleri, “Bir oğlum olsa onu da feda ederim.” diyen anaları, “Vatan sağ olsun.” diyen Mehmetçikleri hesaba katmadan.

Bir ana ne kadar zorlukla büyütürse bir evladı, o kadar kolay feda eder vatanına. Çünkü bilir, vatan candan önce gelir. Bedeli şehit kanı ile ödenmiş bu topraklar, Akifler, Mustafa Kemaller, Ömerler, Mehmetçikler var oldukça payidar kalacaktır. Hangi silahın gücü yeter vatan sevgisine? Kim koparabilir Türk’ün vatan sevgisini kalbinden? Hangi para biriminin gücü yeter, şehit kanyla alınmış toprağa? Bir atanın en büyük mirasıdır vatan sevgisi. Hiçbir silahın gücü yetmez yok etmeye. Hiçbir para birimi ödeyemez bedelini. Çünkü ana rahminde lütfedilen her şey paha biçilemezdir.

Biz kendimizden her zaman emindik. Fakat unutanlara o gece bir kez daha hatırlattık, Çanakkale’deki kararlılığımızdan bir tutam bile eksilmediğini. Laz, Çerkez, Kürt değil; tek yürek olduğumuzu, tek yumruk olduğumuzu... Alışılmışın ötesinde fakat bize yakışır şekilde gösterdik. Vatanın Türk milletinin vazgeçilemez bir parçası olduğunu. Bu topraklara vatan sevgisi ekildi, şehit kanı ile büyüdü ve öyle bir ağaç oldu ki seksen milyonun kalbine bıraktı meyvelerini. Meyvenin tadında vatan aşkı olduğunu bilenler ilk günkü gibi sakladı sevgisini ve bir cuma gecesi gösterdi kendini. Vatani için gözünü kırpmadan canını ortaya koyan milyonlara ve 248 aziz şehidimize sonsuz saygılarımla...

Bekir ÇAL

BİZE VERİLEN EN DEĞERLİ HEDİYE

Öğretmenler bir pusula gibidir. Bize doğru yolu, doğru yönü gösterirler. Belki de bize verilen en değerli hediye öğretmenlerimizdir. Çünkü bizi en iyi anlayan ve bizle empati kurmayı becerebilen sayılı insanlardandır onlar. Dertlerimizi sıkıntılarımızı daha anlatmadan anlayacak kadar yakın ve samimi öğretmenlerimiz varsa ne mutlu bize.

Yeri gelir annemiz, yeri gelir ablamız, yeri gelir abimiz olurlar ama her durumda illaki yanımızda olurlar. Bazen kızıp, bağırduklarında zannetmeyin ki bizden nefret ediyorlar. Onların gözünde bizden, öğrencilerinden, değerli varlıklar yok. Çünkü öğretmenlik temelinde meslek aşkı bulunan çok az meslekten bir tanesi.

İlkokula yeni başladığımızda “çiçek olun”larla önlemeye çalışırlardı yaramazlıklarımızı. Biz hala onların hiç solmayan çiçekleriyiz aslında. Bizi bugüne kadar öğretmenlerimiz suladı. Ne öğrendiysek çoğunu onlara borçluyuz. “Öğretmenim, hocam” hangisiyle hitap ederseniz edin, ama onlara hiçbir zaman nankörlük etmeyin.

Büşra Yiğit

BİZ TÜRK’ÜZ

Kimin gözünde ne olduğumuz önemli değil
Çünkü biz nefes gibi özgürüz
Bir tebessümümüz evreni gülümsetir
Üzüntümüzde dünyayı, dertlerimiz sarsar
Biz inanırız
Bir değil milyon taneyiz
Sanmadıkları kadar güçlüyüz
Yürürüz hep ileriye
Yolumuz ufka değil ebede
Bizim ufkumuz haktır
Attığımız adımda şahadet var
Bu vatanda Muhammed’in askerleri var
Yürekları taa arşa kadar
Baktığında gördüğün biziz
Canımızı yaktığımızda
Dev gibi yüreğimizle,
Yumruk kadar kalbinizi sökeriz
Bizim doğduğumuz yer
Toprak değil vatan
Çünkü bu vatan
Toprak denilemeyecek kadar kıymetlidir
Tarihi ezeldendir, destanı şereftendir
İnsan gibi değil iman gibi gücümüz var
Yürürken yeri sarstığını sananlar
Sizin sarstığınız bastığımız yer kadar
Bizim tarihimiz destanlar yaşatır
Sizinkiler masallar
Bizim destanımız geceden gelir
Her doğan gün hakikati gösterir
Bizi bize kırdırmak isteyenler
En fazla canımızı alır
Benim canım bana fazladır
Vatan senin uğruna
Gökteki tüm yıldızlar fedadır
Türksen özün olur
Özün sözün olur
Düşman kim olursa olsun
Haktan gözün olur.

Berat DEPE
ÖĞRETMENİM

Karanlık dünyama,
Işık oldun öğretmenim.

Açtığım kapının,
Bilgiye açıldığını
Sen öğrettin öğretmenim.

Ben bir çiçeğim, sen bir bahçıvan
Açarsam senin eserinin öğretmenim.

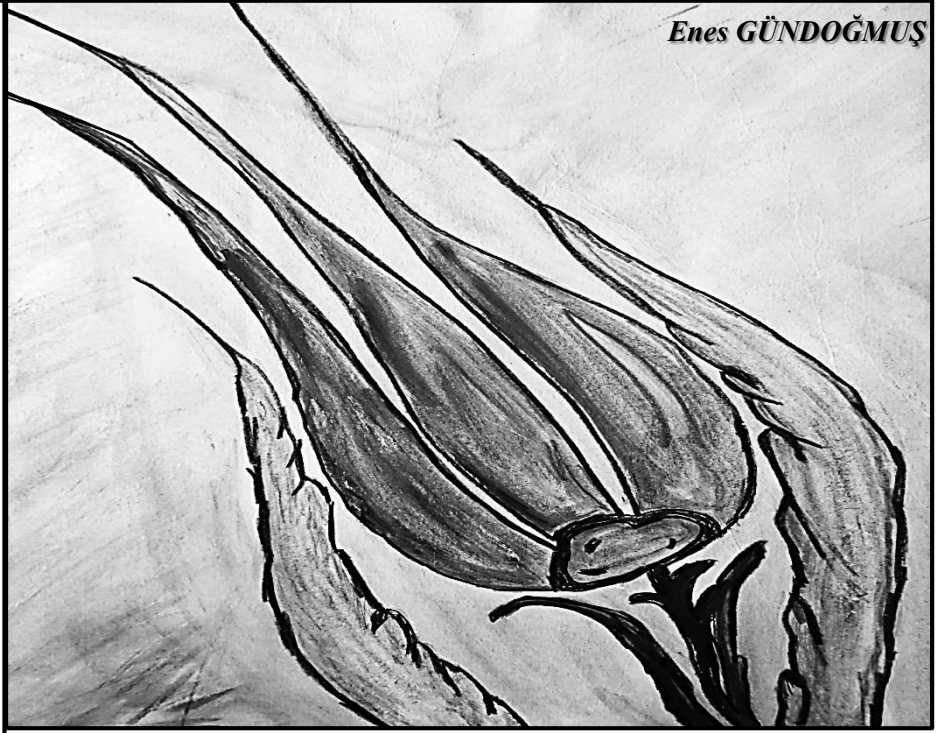
Borcum çoktur sana
Okumayı öğrettin, yazmayı öğrettin
Borcum çoktur öğretmenim.

Yol gösterdin, ışık saçtın
Aydınlandı önümüz öğretmenim

Gözümüz yükseklerde,
Anılarımızda yükselecek öğretmenim
Şanlı bayrağımız gibi.

Aynur ADANALI
SERENCAM

Sense çapkın bir sonbahar yaprağıydın,
O sokaktan o sokağa savrulan.
Benim sokaklarım bahar bahçesiydi,
Sen uğramazdın.
Benim sokaklarım,
Senin semtinin mevsimleriyle uyuşmazdı.
Derdim ya hep;
Ya bir mevsim ötedeydin benden,
Ya da bir ses uzağımda.
Ne bir bağ kurulurdu,
Bu kalpten o kalbe
Ne de bir ah ederdi yüreğim yüreğine.
Canım çıkardı da;
Biz birbirimize çıkmazdık,
Basit bir falda bile...
Gözlerimiz, kalbimiz dolu doluydu
Ama boş verirdik biz de
Zaten sokaklara da çıkılmaz artık,
Bilirsin soğuktur
Ve yapraklar savrulmaz artık
Bilirsin kış gelmiştir.
Zaten bende ne sokak kaldı ne yaprak
Ne de bir ben kaldı.
Yıkar ya insan insanı;
Bir nefeslik sözle,
Ya da bir kürekle toprak atarak.
Sen başka yıktın,
Öyle ki bende ben bile kalmadı.
Yine de
Tutulmuş soğuktan içim.
Ben yine senin sokaklarında.
Yine senin soğuğunda.
Yıkılan sokaklar arasında
Bozguna uğramış gururumla;
Bir sana meftun,
Bir sana elveda diyemeyen,
Aşık hallerimle...

Serap POLAT
BABA

Baba. İki heceyle dünyaları zihnimize kazıyan kişi. Kimilerine göre şans kimilerine göre yara... İçinden atamayacağın kadar büyük sevgisi olan. Ya herkesten çok sevdiğin kahramanın ya da nefretin. Bir derecesi olmayan sevgin ya uçurumun kenarı ya da bu dünyaya bile sığmayacak kadar büyük.

Baba... Ne kadar vefa yüklü bir kelime oysa öyle değil mi? Kimimizin en derin yaralarını kalbine ilmek ilmek işleyen de o. Kimimizinse arkasında bir dağ bir inanç... İlk aşkı babası olanlarımız da var tabii. Onlar en şanslılarımız. Peki, o olmasa ne yaparsın, yine mi nefret edersin? Hayır, öyle olmayacak çünkü herkesten çok ona muhtaçsın. Onu kaybetmek istemiyorsun, içinde bir yerlerde en çok onu isteyeceksin.

İnancın, kalp kırıklığın, beklentin, son umudun ve sevincin belki de... Ama ne olursa olsun, son bir kere bile olsa ona sarıl...

Barış DOĞAN
VATAN

Vatan, insanların doğup büyüdüğü gerekirse uğruna canını vereceği toprağa denir. Vatan sevgisi bilinci insanlara küçük yaşta aşılanmalıdır.

Bu vatan uğruna milyonlarca insan hiç düşünmeden canını feda etmiştir. Türk milletinin vatanına olan sevgisi insanlığı yüceltir. Vatanından vazgeçmek bir Türk için söz konusu dahi olamaz. Bizi biz yapan vatanımızdır.

Bu vatanda bunun en güzel örneği 15 Temmuz 2016 gecesi başta vatan hainlerine karşı ilk kurşunu sıkan Ömer Halisdemir olmak üzere gözünü kırpmadan tankların altına yatan, canını feda eden insanlardır.

Bu ve bu gibi olaylar Türk milletini toprağına daha bağlı getirmiş ve kardeşlik bağını güçlendirmiştir. Gazi Mustafa Kemal'inde söylediği gibi "Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur."

Eğer biz şu an bu topraklarda rahat bir şekilde nefes alabiliyorsak bunu etten duvar ören şehit ve gazilerimize borçluyuz. Onlar bize toprağına nasıl sahip olunur, vatan nasıl korunur bunu layığıyla gösterdiler. İşte bu yüzden yüzyıllardır Türk Cumhuriyeti'nin bugünlere gelmesi için her zorluğa göğüs geren aziz şehitlerimiz kendimize örnek almalı, geleceğimize yön vermeliyiz.

Geçmişini bilemeyen geleceğine yön veremez.

Esra SARITUÇ
GÜVEN

“Güven tek kullanımlıktır.” diye bir söz duydunuz mu bilmem. Ama bu söz çok şey anlatıyor insana. Bir kere güveninizi kaybettiniz mi bu güveni kolay kolay sağlamayacağımı anlatır bu söz. E yani haklılık payı da yok değil. Nasıl ki kırılan bir bardaktan su içemiyoruz kaybedilen bir güvende bir daha ilk baştaki gibi olmaz.

Bizler her zaman güvenmek isteriz. Anneye, babaya, arkadaşaya, eşe, kardeşe, kısacası herkese, güven, hayatımızın merkezi gibidir. Mutlu olmamız sanki birbirine bağlıdır. Çünkü başımıza bir kötülük geldiğinde sığındığımız insanlardır onlar. Bize hep destek çıkan ve arkamızda olduğumuz insanlar. Ama bir kere güvenimiz sarsılmaya görsün, sanki dünya başımıza yıkılır, bir daha hiç kimseye güvenmeyecekmiş gibi hissederiz. Herkese kuşkuyla bakar ve yavaş yavaş hayattan soğuruz. Ama şu unutulmamalıdır: ‘İnsan önce kendine güvenmeli, sonra başka insanlara güven vermelidir.’

“İnsanın yapabileceği en büyük fenalık kendisine olan güvenini kaybetmesidir.” demiş Richard Baedici mesela. Kendine güvenen kişi hem kendisiyle barışık olur hem de birçok şeyi başarmış olur. Ve kendine güveni olan kimse karşı tarafa da güven verir ve güvenilir insan saygı ve sevgi görür.

Unutmayın ki en güzel insan güven veren insandır. Siz siz olun önce kendinize güvenin, sonra karşınızdaki insanlara güven verin.

Semanur SARIKAVAK
TUTAMAK SORUNU

İntihara sürüklüyordu zaman.
Bomboş bir ruh, bitkin bir beden anlamını yitirmiş,
Kalp atışını hissetmeyecek kadar hissiz...
Kendi karanlığında boğulup kurtulmak istemeyen sönük gözler
Yaşam bitmişti derken karanlıkta ufacık, içini ıslatan bir bakışla
Kalbi titredi...
Bir gülüşe, bir sese kan damarlarımın akışını hissetti.
Boşlukta akan damlalar şimdi yerde ses çıkarmıyordu.
O anda anladı yaşamak kelimesinin varlığını
Siyahlaşmış olan boşluktan yaşlar aktı,
Yağmurdan korkan kadın için gözyaşı oldu,
Sadece onun için bakıp ağlayan gözler...
Anlamsız hayatı adamın bir gülüşüyle boğuklaştı
Sabit kalan o çehresinde çizgiler oluştu.
Alamadı onu içine cam parçalarını canını yakar diye
Bağlanmasını istedi sadece adam, inan dedi ama bilmiyordu ki kız
Bir yaprak gibi rüzgarına kapılmıştı.
Artık korktuğu yerde, ondaydı...

Hazal GÜNAY
SEVELİM SEVİLELİM

Bir insan gördüğümüzde ne yaparız? Ne düşünürüz? Ben söyleyeyim: İlk önce kılığına kıyafetine bakarız. Çünkü ona göre yargılarız insanları, ona göre değer biçeriz. Böyle olmak zorunda mı? Bu kadar kötü müyüz?

Hayır, değiliz. Bu kadar kötü olamayız. Öğreniriz insanlara karşı ön yargılı olmamayı. Alışırız tanımadığımız insanlara tebessüm etmeye, selam vermeye... Bu kadar taşlaşmamıştır kalbimiz. İnsanı sevmeyi öğreniriz bir gün. Sevdikçe sevmeyi anlarız. Küçük bir çocuğu mutlu ettiğimizde, hiç tanımadığımız insanlara yardımımız dokunduğunda anlarız. İşte o zaman değişir dünya. Dünyayı biz mi değiştiririz? Evet, biz değiştiririz. Belki küçük bir adımdır bu ama bir umut kapısı aralarız geleceğe. Birbirini hiçbir çıkarı olmadan seven toplumlar yaratırız. Yolda yürürken güler yüzlü insanlar görürüz. İnsanı sadece insan olduğu için bile seven insanlar... Böylece sevgi dolar kalplerimiz, huzur dolar yüreklerimiz. İnsan olabilmek neymiş işte böyle anlarız.

Eğer bunları başarabilmiş bir insan görürseniz, onun gözlerinin içine iyi bakın. Çünkü onun umut saçan gözleri insanlığımızın geleceğidir.

Berat DEPE
KURTULUŞ

Memleket parça parça
Düşman elindeydi
Millet yorgun düşmüş
O tetik halindeydi

Şivesi Erzurum’u
Hemen dolaşverdi.
Büyük kahraman ordu
Onun emrine girdi

Büyük ata gizlice,
Çıktı bir gün Samsun’a
Göz gezdirdi vatana
Ümitler suna suna

Kalbimde yaşıyor
O unutmam Atatürk’ü
Emanet etmiş bize
Türkiye denen mülkü

İMTİYAZ SAHİBİ

Fehmi ALCAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Osman SEZER

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Özge TEKİN

GÖRSEL DANIŞMAN

Zerrin AYDIN

YAYIN KURULU

Gülşen CEVİZ PINARBAŞI

M. Enes AKGÜMÜŞ

OKUL ADRES TELEFON

YUNUS EMRE ANADOLU LİSESİ

Barbaros Mah. Karagöl Cad. Çay Sok. No :100

Çubuk/ANKARA Tel:0 312 837 42 42